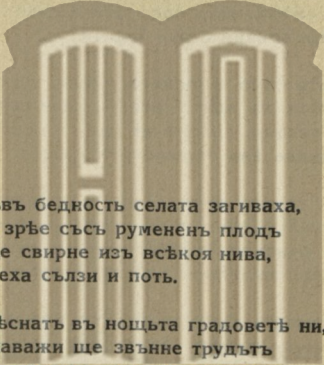

Тамъ, дето въвъ бедность селата загиваха,
животътъ ще зрѣе съсъ румененъ плодъ
и тракторъ ще свирне изъ всѣкоя нива,
кждето се лѣха сълзи и потъ.

Тогава ще блѣснатъ въ нощта градоветъ ни,
изъ стройни паважи ще звънне трудътъ
че никой тамъ вече не ще е несретенъ
и сборище гладно не ще е градътъ.

О, твърдъ е масивътъ, но яки сж жилитъ,
които дълбаятъ съсъ кирки и гръмъ.
Дълбайте, вложете последнитъ сили —
да сринемъ въ градежа и сетния хълмъ!